

תת"ע 4736/08/16 - מדינת ישראל נגד ארן האס

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 4736-08-16 מדינת ישראל נ' ארן האס
17 מאי 2017

דו"ח תעבורה 51150029885

לפני כבוד השופט אורן בועז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
ארן האס

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אמסלם

הנאשם עצמו

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

כללי

ביום 11.3.15 נרשם לנאשם דוח המייחס לו עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית במהלך נסיעה וזאת בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

ביום 13.9.16 נשפט הנאשם בהעדרו מאחר וזמן כדין ולא התייצב.

ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל והתיק הוחזר לשמיעה מחדש.

מאחר והנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום נשמעו ראיות בפניי.

עמוד 1

פרשת התביעה

במסגרת פרשת התביעה העידו השוטרים רס"מ אסף זנדני (**ע"ת 1**) ורס"מ עופר ריכטר (**ע"ת 2**) המשרתים במשרד התנועה בתחנת כפר סבא.

בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 11.3.15 נהג הנאשם בסמוך לשעה 08:14, ברכב מסוג טויוטה מספר רישוי 40-183-32 בצומת הרחובות השקמים והדר בהוד השרון, והשתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

עורך הדוח לנאשם (**ת/1**) ע"ת 1 העיד כי הוא וחברו התמקמו בצורה סטטית ביושבם בניידת משטרה כחול לבן בצומת הדר והשקמים כשחזית הניידת למול נתיבי הנסיעה, כאשר הבחין בנאשם חולף בצומת בנוהגו ברכב, כאשר הוא אוחז בידו הימנית טלפון נייד קרוב לגובה ההגה ורק ידו השמאלית אוחזת את ההגה.

בהמשך העד וחברו נסעו אחרי רכבו של הנאשם כאשר הם בקשר עין רצוף עמו, כרזו לנוהג הרכב לעצור, הרכב נעצר בכניסה לרמות השבים.

עוד ציין העד, כי לאחר שהסביר לנאשם את מהות העבירה אותה ביצע, הוציא הנאשם טלפון מכיס מכנסיו ואמר " **אתם שקרנים אני החזקתי טפסים ביד, אז אתה יכול להגיד לי שזה טלפון?** "

בנוסף ערך העד מזכר נוסף (**ת/2**) בו ציין בפירוט רב את דברי הנאשם שאותם ביקש להוסיף לדו"ח.

ע"ת 2 רס"מ עופר ריכטר אשר ישב לצידו של ע"ת 1 בניידת המשטרתית, ערך מזכר לגבי נסיבות המקרה (**ת/3**), לשאלת הנאשם בחקירתו הנגדית ציין כי המזכר נערך על ידו במקביל למועד בו נרשם לנאשם הדוח (**ת/1**).

ע"ת 2 ציין בת/3 כי הבחין בנאשם בעת שנהג, אוחז בטלפון נייד בידו הימנית, מול ההגה כשמבטו מופנה אל המכשיר.

בהמשך לנסיבות לעיל ציין כי הוא והשוטר הנוסף נסעו אחרי הנאשם, כרזו לו לעצור בצד הדרך וע"ת 1 ירד לשוחח עם הנאשם.

כמו כן, ציין העד בת/3 כי לאחר שראה כי ע"ת 1 משתהה עם הנהג, ניגש גם הוא לרכב הנאשם והבחין כי במושב הימני לצידו מונח טלפון נייד על התיק שבמושב.

השוטר במזכרו, ציין גם הוא את תגובת הנאשם שכינה אותם "**שקרנים**".

פרשת ההגנה

הנאשם העיד להגנתו.

בעדותו סיפר, כי בשום שלב של נסיעתו לא אחז בטלפון הנייד וציין כי במרחק בו התמקמו השוטרים לדבריו כ-10 מטרים מהמקום בו חלף עם רכבו ובמהירות שנסע כ-40 קמ"ש, לא ניתן היה להבחין בו אוחז בטלפון נייד כטענת השוטרים.

לביסוס טענותיו הגיש הנאשם תמונות שצילם במקום לאחר מועד ביצוע העבירה (1/נ1 ו2/נ).

בחקירתם אישרו השוטרים כי התמונות מתארות את מקום ביצוע העבירה ומיקום הניידת במועד נשוא כתב האישום.

הנאשם בסיכומיו, ביקש להטיל דופי במהימנות עדי התביעה שלדבריו לא יכלו להתרכז בנעשה סביבם במידה הראויה, לצורך הבחנה בביצוע העבירה הנטענת.

עוד הגיש בפניי הנאשם טופס פירוט שיחות יוצאות (3/נ) מהטלפון שנטען על ידו כי נמצא היה ברשותו במועד ביצוע העבירה.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ושמעתי את מכלול העדויות הגעתי לכלל מסקנה כי יש ליתן אמון מלא ובלתי מסויג בעדויות עדי התביעה והמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק את העבירה המיוחסת לנאשם.

גרסת המאשימה בהליך זה מושתתת על שתי עדויות נפרדות של שוטרים, אשר ציינו בדוחות ובמזכרים אותם ערכו במקביל, כי הבחינו בנאשם אוחז בידו בטלפון נייד בעת שנסע עם רכבו בנתיב נסיעתו, כאשר מבטם של השוטרים היושבים בניידת המשטרה המוצבת בעמדה נייחת, מופנה ישירות אל חלון השמאלי של נוהג הרכב שהינו הנאשם.

עדויות אלו תומכות זו בזו ומחזקות זו את זו, שמעתי את עדויותיהם ושוכנעתי כי עדותם מהימנה וכי המצוין בת/1, ת/2 ות/3 הינו שיקוף מדויק ומהימן של העובדות אותן קלטו העדים בחושיהם.

שני עדי התביעה, הבחינו על פי גרסתם באופן ברור בנאשם אוחז בידו הימנית בטלפון בקרבת ההגה כשידו השמאלית אוחזת בהגה, לא הוכח בפניי כי היה מכשול או מחסום כלשהו אשר יכול היה לפגום ביכולת של השוטרים להבחין בנאשם מחזיק בידו מכשיר טלפון נייד.

כמו כן, טענתו של הנאשם ששני עדי התביעה נקלעו גם יחד לטעות משותפת בזיהוי ביצוע העבירה על ידו בעת הרלוונטית אינה מצויה במתחם הסבירות, או כפי גרסתו שניהם "טפלו" עליו עלילת שווא, נדחית על ידי.

לא הוצג בפניי כל נימוק שיש בו לבסס הנחה כי השוטרים טעו או לא דיברו אמת, בהיעדר טענות של ממש כנגד הגינותם של השוטרים מהימנותם אינה מוטלת בספק ובית המשפט יכול לבסס עליה קביעות עובדות איתנות (ערעור פלילי {ירושלים} **2416-08** גלבע נגד מדינת ישראל).

אציין כי המוצגים שהגיש הנאשם להגנתו **נ/1-נ/3** אין בכוחם כדי לעורר ספק בדבר אשמתו.

התמונות שצילם אינן מעלות ספק בדבר יכולתם של השוטרים להבחין בו בעת שנהג ברכב או חז בטלפון נייד מהמקום בו התמקמו.

טופס שיחות היוצאות (**נ/3**) אינו יכול להוות ראיה מזכה מאחר ולא ידוע איזה מכשיר נייד החזיק הנאשם במועד ביצוע העבירה.

בהתאם להוראת החוק וההלכה הפסוקה, עצם אחיזת הטלפון הנייד בעת הנהיגה מהווה לכשעצמה עבירה על פי חוק.

חיזוק לראיות המאשימה ניתן לראות בתגובת הנאשם שתועדה ע"י השוטרים בת/1 ו-בת/3 בטוענו כי אחז בדפי נייר בעת שנהג, אמירה שהתכחש אליה בעדותו בבית המשפט: **"לא החזקתי ביד נייר, הוא היה על הברך שלי."** (פרוט' עמ' 13 ש' 26).

גם בנוגע למרחק בו נצפה נוהג נתגלו סתירות בדברי הנאשם, בתגובתו שתועדה בת/2 ציין כי השוטרים התמקמו **"...במרחק של בערך 5 מטר ממני..."** ובבית המשפט עמד על דעתו כי ניידת המשטרה התמקמה במרחק של כ-10 מטרים, בעת שנסע עם רכבו, אומדן מרחק, שנדחה ע"י השוטרים.

בפני לא הניח הנאשם תמיכה ראייתית כלשהי לטענה זו.

בשולי החלטתי אציין כפי שעלה מהעדויות שנשמעו בפניי, השוטרים גילו סובלנות רבה כלפי הנאשם ועשו ככל יכולתם לרשם את מלוא טענותיו כפי שביקש, למרות שהתנהג כלפיהם בצורה לא נאותה וגידף אותם, גם בבית המשפט.

אשר על כן, משעלה בידי המאשימה להוכיח את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"ז, 17/05/2017 במעמד הנוכחים.

אורן בועז , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של נהיגה ברכב ושימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש של פסילה על תנאי וקנס כספי משמעותי בהתחשב באי חיסכון בזמן שיפוטי ולנוכח עברו התעבורתי הכולל 41 הרשעות קודמות בעבירות של מהירות , אי ציות לתמרורים לרבות 2 הרשעות דומות, האחרונה משנת 2011.

לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את מתחם הענישה הנוהג, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי, לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

קנס:

אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך 1200 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד יום 17.8.17.

ב"כ הנאשם/ הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

פסילה על תנאי:

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש וזאת על תנאי למשך שנה והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי לוד תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"ז, 17/05/2017 במעמד הנוכחים.

אורן בועז , שופט

עמוד 5

הוקלד על ידי שנהב מנדל